

אותו השמוש שנתמנה בו, וכל אחד יודע עבודתו לשמש.

מהם שמשמשים בשליחות רבונם ומפקדים בעולם על כל מעשי בני האדם, ומהם שמשבחים אותו, והם (הר"ן) מפקדים על השירה. ואף על גב שהם מפקדים על זה, אין להם כל חיל בשמים וכוכבים ומזלות שכלם לא משבחים את הקדוש ברוך הוא.

שדרי בשעה שנכנס הלילה, אז נפרדים שלשה צדדים מחנות לשלשת צדדי העולם, ובכל צד וצד אלף אלפים ורבוה רבבות, וכלם ממנים על השירה.

שרשה מחנות הם, וזויה קדושה אחת ממנה עליהם ועומדת עליהם, וכלם משבחים את הקדוש ברוך הוא עד שבא הבקר. כשבא הבקר, כל אותם שבצד דרום וכל הכוכבים שמאירים, כלם משבחים ואומרים שירה לקדוש-ברוך-הוא, כמו

שנאמר (איוב לח) ברוך יחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלהים. ברוך יחד ככבי בקר - אלו הכוכבים שבצד דרום, כמו שנאמר (בראשית ט) וישכם אברהם בבקר. ויריעו כל בני אלהים - אלו הם שבצד שמאל שנקללו בימין.

ואז מאיר הבקר, וישראל נושאים שירה ומשבחים לקדוש-ברוך-הוא ביום, שלש פעמים ביום כנגד שלש פעמים של הלילה, ועומדים אלה כנגד אלה, עד שמתעלה כבודו של הקדוש ברוך הוא ביום ובלילה פראוי, והקדוש ברוך הוא מתעלה בשש הללו.

פולחנה ושמושא למאריה, וקיימי כל חד וחד על ההוא שמושא דאתפקדא ביה, וכל חד ידע עבדיתה לשמשא.

מנהון משמשי בשליחותא דמריהון ואתפקדון בעלמא על כל עובדיהון דבני נשא, ומנהון דקא משבחין ליה ואינון (הא) אתפקדון על שירתא. ואף על גב דאינון אתפקדון בהאי, לית להו כל חילא בשמייא וככבין ומזלי דכלהו לא משבחין ליה לקודשא בריהו הוא.

דחא בשעתא דעאל ליליא כדין אתפרשן תלת סטרין משריין לתלת סטרי עלמא, ובכל סטרא וסטרא אלף אלפיין ורבוה רבבן וכלהו ממנן על (דף קפט ע"א) שירתא.

תלת משריין אינון, וחד חיותא קדישא ממנא עלייהו וקיימא עלייהו, וכלהו קא משבחין ליה לקודשא בריהו הוא עד דאתי צפרא, כד אתי צפרא, כל אינון דבסטור דרום וכל ככביא דנהרי, כלהו משבחין ואמרי שירתא לקדשא בריהו הוא כמה דאת אמר, (איוב לח) ברוך יחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלהים. ברוך יחד ככבי בקר, אלין ככביא דבסטור דרום כמה דאת אמר, (בראשית ט) וישכם אברהם בבקר. ויריעו כל בני אלהים, אלין אינון דבסטור שמאלא דאתפלילו בימינא.

וברין צפרא נהיר, וישראל נטלי שירתא ומשבחין ליה לקדשא בריהו הוא ביממא, תלת זמנין ביממא, לקבל תלת זמנין דליליא. וקיימין אלין לקביל אלין, עד דיסתלק יקרא דקדשא בריהו הוא ביממא ובליליא פדקא יאות, וקדשא בריהו הוא אסתלק בהו בשית אלין.

אוֹתָהּ הַחַיָּה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹמֶדֶת עֲלֵיהֶם לְמַעְלָה, עוֹמֶדֶת עַל יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה פְּדִי לְתַקֵּן הַכֹּל כְּרְאוּי. מַה כְּתוּב בָּהּ? (מְשַׁלֵּי לֵא) וְתַקֵּם בַּעֲוֹד לַיְלָה וְתַתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחַק לְנִעְרֹתֶיהָ. וְתַתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ - אֵלּוּ אוֹתָם הַמַּחְנוֹת שְׁלֹמַעְלָה. וְחַק לְנִעְרֹתֶיהָ - אֵלּוּ הַמַּחְנוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה. וּמְשׁוּם כֶּף כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַלָּה מִכָּל הַצְּדִידִים, מִמַּעְלָה וּמִמַּטָּה, וְעַל כֵּן הַכֹּל הָיָה [הוּא] עוֹמֵד בְּרִשְׁוֹתוֹ וְהַכֹּל הוּא בְּרִצּוֹנוֹ.

(איוב ט) הָאֵמֶר לַחֲרָס וְלֹא יִזְרַח - רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר זֶה יוֹסֵף. וּבַעֲד פּוֹכְבִים יַחְתָּם - אֵלּוּ הֵם אַחִיו, שְׁפָתוֹב בָּהֶם וְאֶחָד עֶשֶׂר פּוֹכְבִים מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ. דְּבַר אַחֵר, הָאֵמֶר לַחֲרָס - זֶה יַעֲקֹב בְּשַׁעַה שְׁאָמְרוּ לוֹ הֲכֹר נָא. וְלֹא יִזְרַח - בְּשַׁעַה שֶׁהִסְתַּלְּקָה מִמֶּנּוּ הַשְּׂכִינָה. וּבַעֲד פּוֹכְבִים יַחְתָּם - מְשׁוּם בְּנֵי נַחֲתָם וְנִסְתָּם הָאוֹר שֶׁלּוֹ, הַשְּׁמֵשׁ חֹשֶׁף וְהַפּוֹכְבִים לֹא הָאִירוּ, מְשׁוּם שְׁיוֹסֵף נִפְרַד מֵאֲבִיו. וּבֵא וּרְאֵה, מֵאוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁל אוֹתוֹ הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל יוֹסֵף, נִפְרַד יַעֲקֹב מִשְׁמוֹשׁ הַמַּטָּה, וְנִשְׁאַר אֲבֵל עַד אוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁהִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֶת יוֹסֵף.

וַיְהִי ה' אֶת יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פִתַּח, (תְּהִלִּים לז) כִּי ה' אֱהָב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ. הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ בְּאַבְרָהָם, אֶת חֲסִידָיו, חֲסִידוֹ פְתִיב, וְהָא אֶתְמָר.

בֵּא רְאֵה, בְּכָל מְקוֹם שֶׁהַצְּדִיקִים הוֹלְכִים, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתָם וְלֹא עוֹזֵב אוֹתָם. דָּוִד אָמַר (שִׁם כג) גַּם כִּי אֶלֶף בְּגִיַּת צְלָמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אֶתָּה

הַהוּא חַיּוֹתָא קְדִישָׁא דְקִיַּמָּא עַלֵייהוּ לְעִילָא קִיַּמָּא עַל יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא בְּגִין לְאַתְקַנָּא כְּלָא כְדָקָא יֵאוּת. מַה כְּתִיב בָּהּ (מְשַׁלֵּי לֵא) וְתַקֵּם בַּעֲוֹד לַיְלָה וְתַתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחַק לְנִעְרֹתֶיהָ. וְתַתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ אֵלִין אֵינּוֹן מִשִּׁירֵיין דְלְעִילָא, וְחַק לְנִעְרֹתֶיהָ אֵלִין מִשִּׁירֵיין דְיִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, וּבְגִין כֶּף יִקְרָא דְקְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶסְתַּלַּק מִכָּל סְטָרִין מְעִילָא וּמִתַּתָּא. וְעַל דָּא כְּלָא הָוָה (ס"א הוּא) בְּרִשְׁוֹתֶיהָ קִיַּמָּא, וְכְלָא אִיהוּ בְּרִעוֹתֶיהָ.

הָאֵמֶר לַחֲרָס וְלֹא יִזְרַח. (איוב ט) רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, דָּא יוֹסֵף. וּבַעֲד פּוֹכְבִים יַחְתָּם, אֵלִין אֵינּוֹן אַחִיו דְּכְתִיב בְּהוּ וְאֶחָד עֶשֶׂר פּוֹכְבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי. דְּבַר אַחֵר הָאֵמֶר לַחֲרָס, דָּא יַעֲקֹב, בְּשַׁעַתָּא דְאָמְרוּ לוֹ הֲכֹר נָא. וְלֹא יִזְרַח, בְּשַׁעַתָּא דְאֶסְתַּלְּקַת שְׁכִינְתָּא מִגִּיָּה. וּבַעֲד פּוֹכְבִים יַחְתָּם, בְּגִין בְּנֵי אֶתְחַשְׁף וְאֶסְתִּים נְהוּרָא דִילֵיהּ, שְׁמֵשׁ אֶתְחַשְׁף וְכַכְבִּיא לָא נְהִירוּ בְּגִין דִּיוֹסֵף אֶתְפָּרַשׁ מֵאֲבוּי. וְתָא חֲזִי, מַהֲהוּא יוֹמָא דְהָהוּא עוֹבְדָא דִּיוֹסֵף, אֶתְפָּרַשׁ יַעֲקֹב מִשְׁמוֹשָׁא דְעֶרְסָא וְאֶשְׁתָּאֵר אֲבֵלָא עַד הָהוּא יוֹמָא דְאֶתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרָה דִּיוֹסֵף:

וַיְהִי יי אֶת יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פִתַּח, (תְּהִלִּים לז) כִּי ה' אֱהָב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ. הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ בְּאַבְרָהָם, אֶת חֲסִידָיו, חֲסִידוֹ פְתִיב, וְהָא אֶתְמָר.

תָּא חֲזִי, בְּכָל אֶתְר דְּצַדִּיקָא אֲזִלִּי, קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא נְטִיר לוֹן וְלֹא שְׁבִיק לוֹן. דָּוִד אָמַר, (תְּהִלִּים כג) גַּם כִּי אֶלֶף בְּגִיַּת צְלָמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אֶתָּה עֲמַדִּי שְׁבִטָהּ וּמִשְׁעֲנִתָּהּ וְגו'. בְּכָל אֶתְר דְּצַדִּיקָא